

det Standpunkt — det stiller jeg mig paa —, saa ville De se, i hvilken Grad Ministerens Forslag staar tilbage for det Forslag, jeg har den Ære at forsvare. Regeringen siger, at Arbejdere i visse Virksomheder under Udførelsen af deres Arbejde skulle have Forsørgelse, efter hvad jeg vilde kalde det, eller Sikring — saaledes kalder Ministeren det — i de Ulykkestilsfælde, som ramme dem under Udførelsen af Arbejdet, medens alle de Arbejdere, der ikke komme ind under disse Virksomheder, ikke saa en tilsvarende Forsikring, de saa slet ingen. De første, Regeringens, saa ikke blot Forsikring for Ulykker under Arbejdet, som slet ikke styldes Arbejdet, naar f. Eks. Lynilden slaar ned paa dem, eller de snuble paa en Trappe eller lignende ved Bortgangen eller Indgangen; de saa altsaa for alle Ulykker under Arbejdet. De andre derimod saa ingen som helst Sikring selv for tilsvarende Ulykker under Udførelsen af Arbejdet, i intet som helst Tilfælde saa de nogen Sikring. En Arbejder, der staar i en af Ministerens Virksomheder og rammes af Ulykken, faar Forsikring i alle Tilfælde, men en, som staar udenfor Ministerens Virksomheder, faar i intet Tilfælde Forsikring. En Husbygningssnedker, der falder paa Trappen og brækker sit Ben, medens han gaar for at hente et Redskab fra den ene Etage til den anden, faar Forsikring, men en Møbelsnedker, der akkurat er i samme Tilfælde, faar ingen. Naar en Mursten falder ned og knuser en Mursvends Fod, medens han staar i Arbejdet, faar han Forsikring, men naar et Ærn falder ned paa en Smedevend i Værkstedet, faar denne ingen. Naar Ruffen rammes af Ulykken, medens han kører for Bognmanden, faar han Sikring, men Ruffen, som kører med Grosserereren i Viskørjel, faar ingen Forsikring. Jeg kunde godt gaa i det uendelige med Eksempler paa den mest meningsløse Vilkaarlighed i Ministerens Forslag. Hvorledes er det muligt at drage denne Forstel mellem de samme Folk, mellem de samme Personer i Virkeligheden, naar de endda ville sætte som Ministeren: Arbejdernes Sikring? Nu have de altsaa Valget paa det Punkt mellem Systemet i mit Forslag og i Regeringens, enten paa Slump eller efter en Forklaring, der gives i § 2, at medtage en Del Arbejdere, som ere sikrede over for alle Ulykker under deres Arbejde, og udelukke alle andre fra Sikring mod Ulykker ogsaa under deres Arbejde, ej blot hændelige, men endog Driftsulykker. Endvidere, hvorledes mene De, at man fatt udelukke Folk fra Sikring i hændelige Ulykkestilsfælde udenfor Arbejdet, naar vi tage

hændelige Ulykker under Arbejdet med, f. Eks. Ulykker ved Synild? Hvorfor skal en Arbejder, naar han spadserer i Lovligt Hverv ude paa Marken, og Lynilden rammer ham, ikke lige saa godt sikres som, naar Lynet slaar ned, medens han staar ved Hølebænken? Det er irrationelt, hvad Ministeren opstiller for Arbejdernes Vedkommende og langt fra omfattende nok, hvorimod jeg siger, at dette er et socialt Djemed af stor Rang, og mit Forslag derfor udtaler som Grundlag, at alle Arbejdere skulle være forsikrede imod alle Ulykker, naar disse ikke ere foranledigede af Arbejderen selv, som det er bestemt i Slutningen af § 1. Dernæst har Ministeren Udtrykket „ubemidlede Arbejdere“, og det høje Flertal ligeledes. Regeringen har ved den anden Forelæggelse i sin Tid af dens Lovforslag om Alderdomsforsørgelse selv erkendt, at Ordet „ubemidlede“ er vanstelig at anvende i disse Forhold, fordi vore Næringsklasser saa let glide over den ene i den anden. Dog siger man nu ikke blot som i Sygekasseloven: „Arbejdere og ubemidlede næringsdrivende“, men siger ligefrem: „ubemidlede Arbejdere“. Jeg ser vel, at Mindretallet paa dette Punkt som paa flere har søgt at ændre i Forslaget, men det ærede Mindretal ved meget godt, at som Stillingen er, saa De ikke en eneste af Deres forbedrende Ændringer vedtagne. De saa ikke en eneste Arbejder mere ind under Loven, end Regeringen har villet. Dette Udtryk „ubemidlede Arbejdere“ er absolut uehdigt. Jeg siger derfor i mit Forslag: den, der ernærer sig af legemligt Arbejde imod Løn, bør have en vis Forsørgelse i Ulykkestilsfælde, hvorledes han end ellers er stillet. Der forlanges kun, at han skal være bosat her i Riget, hvorunder jeg ogsaa indbefatter „farende under dansk Flag“, thi det lille Rige, hvor de da befinde sig, hører med til Danmark efter almindelige Søretsbegreber. Vil man have det udtrykt anderledes, kan det ske; hvad det her kommer an paa, er, at der forlanges Ophold, ikke Hjemsted. Efter den tykke Lov f. Eks. er det saaledes, at naar en dansk Matros sejler under tysk Flag, hører han ind under den tyske Forsikringslov, og noget tilsvarende bør være Tilfældet her. Andre Arbejdere derimod, som ernære sig ved legemligt Arbejde for egen Regning, maa, som Betingelse for at komme ind under mit Forslag, have Hjemsted og Forsørgelsesret her i Riget, Loven omfatter dem da under ethvert Ulykkestilsfælde til Lands eller til Vands. Med Hensyn til dem, der arbejde for egen Regning, er det besynderligt, hvorledes